

PASTORALĂ LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2002

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în America și Canada

*Iubitului cler și dreptmăriturilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Cu voia Domnului sărbătorim pentru prima dată împreună Praznicul Nașterii Mântuitorului. Anul care se încheie a fost binecuvântat de Dumnezeu pentru fiecare dintre noi și pentru Arhiepiscopia noastră. Am avut un Congres Special Electoral în martie și un Congres festiv încununat cu hirotonia și instalarea noastră ca Arhiepiscop în iulie. Prezența Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist la Montreal a fost dătătoare de speranță pentru Arhiepiscopia noastră care a pornit pe un nou drum. Bucuria Nașterii Domnului vine să desăvârșească această înlănțuire de evenimente din viața noastră. Să folosim acest prilej pentru a pătrunde taina acestui mare praznic.

Condacul Nașterii Domnului, întocmit de Sfântul Roman Melodul, ne dezvăluie ceva din misterul Întropării Fiului lui Dumnezeu:

“Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște,
Și pământul peștera Celui neapropiat aduce;
Îngerii cu păstorii slavoslovesc
Și magii cu steaua călătoresc;
Că pentru noi s-a născut Prunc tânăr,
Dumnezeu Cel mai’ nainte de veci.”

Primul vers ne indică deja profunzimea tainei; conform profețiilor Vechiului Testament, Mântuitorul lumii se naște dintr-o Fecioară: “Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn: iată, Fecioara va lua în pânțec și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel.” (Isaia 7, 14) O Fecioară, o făptură umană cu totul curată, a fost aleasă de Dumnezeu să împlinească planul din veci de salvare a lumii. Modul mântuirii este dincolo de înțelegerea noastră umană. Cum putem înțelege că o Fecioară poate naște? Cum putem cuprinde faptul că o Fecioară poate da ființă Celui mai presus de ființă? Cine poate explica cum Creatorul a toate a primit să se nască în sânul creației Sale? Nu numai Fecioara Maria a răspuns “fie mie după cuvântul Tău”, ci întreg pământul dorește să-L cuprindă pe “Cel neapropiat”. Dacă făptura umană a oferit pânțele Sf. Fecioare, pământul îl primește pe Dumnezeu în sânul său, peștera, să se nască. “A aduce” peștera lui Dumnezeu semnifică a pune înaintea, a oferi adăpost lui Dumnezeu să ia trup omenesc. Ceea ce ne arată taina smereniei Fiului lui Dumnezeu, care “Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit răpire a fi El întocmai cu Dumnezeu, ci s-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-se ca un om” (Fil. 2, 6-7). Primindu-l pe Dumnezeu, peștera devine “cer”, locul sălășluirii lui Dumnezeu, cum ne spune Axionul Nașterii. Ceea ce

ne descoperă profunda semnificație a Întrupării: Dumnezeu se pogoară pe pământ și ia trup omenesc pentru ca pământul și omul să se înalțe la Dumnezeu. Ceea ce este cu neputință la oameni, este cu putință la Dumnezeu.

Condacul ne mărturisește mai departe bucuria celor ce au aflat Vestea cea bună. Nu împărații acestei lumi au adus slavă lui Dumnezeu pentru trimiterea Fiului, ci păstorii din preajma Betleemului. Ei au fost primii cărora îngerul Domnului le-a vestit nașterea lui Iisus: “Nu vă temeți. Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare care va fi pentru tot poporul. Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David” (Luca 2, 10-11). Și tot ei primii care au auzit multimea îngerilor cântând: “Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bunăvoire” (Luca 2, 14). Imnul pe care îl analizăm ne spune că păstorii i-au imitat pe îngeri și au “slavoslovit”, adică au adus cântări de laudă lui Dumnezeu și au vestit tuturor cele ce au auzit despre Prunc. Vestea de care i-a învrednicit Dumnezeu i-a transformat în Apostoli, în trimiși către popor să împărtășească bucuria că Dumnezeu le-a rânduit Mântuitor.

Păstorilor s-au adăugat magii. Cunoscători ai legilor acestei lumi ca unii care deslușeau mersul stelelor, dar și cunoscători ai Scripturilor, magii au fost luminați și conduși de o stea spre a vedea cu ochii lor pe Mântuitorul promis. Cei ce se închinau stelelor, “de la stea au învățat să se închine Soarelui dreptății”, după cum ne spune troparul Praznicului. Drumul magilor călăuziți de stea a devenit drumul tuturor celor care vor să-L descopere pe Dumnezeul cel adevărat și să I se închine.

“Că pentru noi s-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu Cel mai’ nainte de veci”, încheie Condacul Nașterii. „Pentru noi și pentru a noastră mântuire” Dumnezeu „cel bătrân de zile” s-a născut ca și „Prunc tânăr”. Taina mântuirii omului prin nașterea Fiului lui Dumnezeu a ținut seama de neputința naturii umane de a se mântui prin ea însăși, de a sfârâma în sus orizontul închis al creației supus repetiției și morții. Sf. Maxim Mărturisitorul spune că, prin acest mod excepțional de naștere, Dumnezeu acceptă o temporalitate care nu contrazice eternitatea Sa, iar natura umană este restabilită în starea ei originală, fiind copleșită de Duhul dumnezeiesc. Dumnezeu intră în timp pentru a da sens acestuia. Ceea ce părea o curgere neîntreruptă către un sfârșit ca semn al îndepărtării de Dumnezeu, dobândește un înțeles prin producerea „singurului lucru nou sub soare, Întruparea Cuvântului”.

Înțelegerea cu mintea, după putința noastră, a tainei Întrupării Fiului lui Dumnezeu trebuie să fie însoțită de oferirea ieslei sufletului nostru Celui ce a acceptat să se pogoare din sânurile Tatălui pentru a ne mântui. Minunea din peștera Betleemului se poate repeta în fiecare suflet ce dorește să imite acel „fie” al Sf. Fecioare. „Fie” înseamnă pentru fiecare un răspuns la chemarea lui Dumnezeu adresată tuturor oamenilor. „Fie” înseamnă deschiderea inimii noastre, dar și a vederii și auzului pentru a primi cu trezvie Cuvântul lui Dumnezeu și a-l lăsa să rodească. „Fie” înseamnă ocrotirea acestui vlăstar încolțit în sufletul nostru de furtunile acestei lumi a falselor lumini. Acest „fie” ne va aduce bucurie și pace, liniște și alinare cerească.

Prea Cucernici Părinți, Iubiți credincioși,

În cele 5 luni de la hirotonia și instalarea noastră ca Arhiepiscop Dumnezeu ne-a ocrotit și a revărsat prinos de binecuvântări asupra Arhiepiscopiei noastre. Am vizitat mai mult de jumătate din parohiile noastre, atât în SUA cât și în Canada, și am constatat cu bucurie râvna preoților și a credincioșilor, atașamentul și dorința lor de a avea o biserică frumos împodobită care să le amintească de țara și Biserica părinților noștri. M-am bucurat să întâlnesc în parohiile noastre mulțime de copii și tineri, semn de speranță, dar și de

răspundere pentru viitorul Arhiepiscopiei. Am simțit dorința și bucuria tuturor de a-l întâmpina pe noul lor ierarh și de a-i transmite frământările, nădejtile și proiectele de viitor pentru fiecare parohie în parte. Ceea ce m-a făcut să înțeleg măreția misiunii ce ne așteaptă, dar și dificultatea ei datorită mărimii teritoriale a Arhiepiscopiei și diversității problemelor.

Această misiune pe care am primit-o de la Dumnezeu nu se poate desfășura oricum. Avem multe parohii înființate cu aproape un secol în urmă de părinții și bunicii noștri care au imigrat pe acest continent și nu au uitat Țara și Biserica lor. Prin jertfa lor ne putem închina noi astăzi în biserici clădite în stil ortodox și românesc. Se cuvine să-i pomenim și să le urmăm exemplul: să clădim noi biserici acolo unde cele existente au devenit neîncăpătoare sau în parohiile nou înființate. Vom împlini astfel testamentul lor de a nu uita cine suntem și de a transmite copiilor noștri ceea ce la rândul nostru am primit de la părinți, credința ortodoxă.

Dar această misiune se referă și la o altfel de prezență a Arhiepiscopiei noastre pe aceste meleaguri. Aceea la nivel de centru eparhial. Un centru eparhial va constitui o reprezentare a tuturor parohiilor noastre, va însemna o prezență activă a Arhiepiscopiei noastre în rândul celorlalte Biserici Ortodoxe și a celorlalte confesiuni creștine de pe continentul Nord-American, va fi o casă a noastră a tuturor. Mulți dintre dumneavoastră, preoți și credincioși, cunoașteți decizia pe care am luat-o în Consiliul Arhiepiscopiei de a muta acest centru eparhial la Chicago. Este nevoie de o nouă misiune printre românii din acest oraș și este o șansă unică de a organiza această misiune prin implicarea directă a Arhiepiscopiei. Vă îndemn părintește să sprijiniți această idee și să participați activ la împlinirea ei.

Îl rog pe Dumnezeu ca la acest praznic slăvit să vă dăruiască sănătate, pace, bucurii, spor în tot lucrul bun în slujba semenilor și slava lui Dumnezeu. Vă îmbrățișez frățește în Hristos Domnul Cel născut în ieslea Betleemului și vă urez Sărbători fericite și La mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,
† **NICOLAE**

Windsor,
Praznicul Nașterii Domnului, 2002